
1. ADVENTNA NEDELJA –

28. november

Poslušam besedo

IZ SVETEGA EVANGELIJA PO LUKU (Lk 21,25-28.34-36)

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: »Znamenja bodo na soncu, luni in zvezdah. Na zemlji bo stiska med narodi v zmedi zaradi bučanja morja in valov. Ljudje bodo ginili od strahu in pričakovanja tega, kar bo prišlo nad ves svet, kajti nebeške sile se bodo majale. In tedaj bodo videli Sina človekovega priti na oblaku z močjo in veliko slavo. Ko se bo to začelo dogajati, se vzravnajte in dvignite glave, kajti vaše odrešenje se približuje.« »Varujte se, da vam srca ne bodo obtežena z razuzdanostjo, pijanostjo in življenjskimi skrbmi in da vas tisti dan ne ujame iznenada kakor zanka. Prišel bo namreč nad obličje vse zemlje. Zato čujte in vsak čas molíte, da bi zmogli ubežati vsemu temu, kar se bo zgodilo, in stopiti pred Sina človekovega.«

Premišljudem

Ponovno vstopamo v advent, v obdobje priprave na prihod Božjega Deteta v sveti božični noči. Besede današnjega evangelija nas opozarjajo: »Pazite nase!« Advent je čas spreobrnjenja srca, ko naj se vsak izgubljeni sin vrne v hišo nebeškega Očeta. Toda, čeprav gre za čas preizkušenj in odpovedi, ne smemo pozabiti smisla te priprave: Gospod prihaja. Ta novica nas mora osvoboditi vseh navezanosti na zemeljske stvari. Dvignimo pogled, kajti naša rešitev se bliža.

Jezus prihaja z veliko močjo, toda ali bomo mi v resnici pripravljene na srečanje z Njim? Njegov prihod bo zamajal svet in vsako človeško srce. Kdor ne bo pripravljen na to, da ga sprejme, bo umrl od strahu. Čujmo

torej in molimo, da bi imeli moč postaviti se pred Gospoda s čistim srcem, polnim ljubezni.

Naloga, ki jo v tej knjižici predlagam, je delo, ki od nas zahteva vso pozornost in odpoved lastni sebičnosti. Dan za dnem bomo prihajali v šolo evangelija, da bomo lahko preoblikovali naša srca za sprejem Deteta Jezusa.

Začnemo? Pogumno na pot!

Predlog dneva

Izberi si skušnjava, proti kateri se želiš boriti skozi ta advent.

Ponedeljek - 29. november

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 8,5-11)

Ko je Jezus prišel v Kafarnaum, je stopil k njemu stotnik in ga prosil: »Gospod, moj služabnik leži doma mrtvouden in zelo trpi.« Rekel mu je: »Pridem in ga ozdravim.«

Stotnik mu je pa odgovoril: »Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le besedo in moj služabnik bo ozdravljen. Tudi jaz, ki sem pod oblastjo in imam vojake pod seboj, rečem temu: »Pojdi« in gre; in drugemu »Pridi« in pride; in svojemu služabniku: »Stôri to« in stori.«

Ko je Jezus to slišal, se je začudil in rekel svojim spremljevalcem: »Resnično, povem vam, tolike vere nisem našel pri nikomer v Izraelu! Povem vam pa, da jih bo veliko prišlo od vzhoda in zahoda in bodo sedli za mizo z Abrahamom in Izakom in Jakobom v nebeškem kraljestvu.«

Premišljujem

Današnji evangelij nam ponuja ključ za dobro pot skozi sveti adventni čas: ponižnost (»Gospod, nisem vreden ...«). Stotnik, ki je bil pogan, je poznal svoje omejitve. Ni se mu zdelo primerno, da bi v svoji hiši sprejel velikega učitelja Jezusa. Ima se za majhnega pred veličino Boga. Toda stotnik se ne ustavi tukaj: njegova ponižnost mu odpre srce, da lahko spozna Božjo veličino in da lahko v Jezusovo moč položi vse svoje upanje (»...reci le besedo in moj služabnik bo ozdravljen«). Jezusu predstavi svoj problem in se mu popolnoma izroči. Naj Jezus stori, kakor želi.

Danes smo povabljeni, da izmerimo stopnjo naše ponižnosti. »Izmeriti« ni prava beseda, kajti tisti, ki meri svojo ponižnost, se s tem že postavlja nad druge. Je pa dobro vedeti, na kateri točki smo v svojem boju zoper sebičnost. Koliko mi uspeva, da se imam vsaj za enakega drugim? Tako zlahka se počutimo boljšega od drugih. Prav gotovo je težje prepoznati svoje napake in ponižati se pred drugimi. Ta razmislek je zelo pomemben za naše duhovno življenje. Hkrati pa je zelo osvobajajoč, kajti, kdor je ponižen, sprejema svoje pomanjkljivosti in se mu ni treba pretvarjati pred drugimi, da bi izpadel boljši. Ponižnost nas naredi preproste in sposobne veseliti se malih stvari. Prosimo danes Jezusa, naj nam da pogum, da bomo pogledali svojo notranjost v luči resnice.

Predlog dneva

Preživi današnji dan tako, da boš dajal prednost drugim in ne boš poskušal iskati pozornosti.

Torek – 30. november – sv. Andrej

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 4,18-22)

Ko je Jezus hodil ob Galilejskem morju, je zagledal dva brata, Simona, z imenom Peter, in njegovega brata Andreja,

ko sta mrežo metala v morje; bila sta namreč ribiča. Reče jima: »Hodita za menoj in napravil vaju bom za ribiča ljudi.« Takoj sta popustila mreže in šla za njim. Ko je od tam šel dalje, je videl druga dva brata: Jakoba, Zebedejevega sina, in njegovega brata Janeza, ko sta z očetom Zebedejem v čolnu popravljala mreže, in ju je poklical. Ta dva sta takoj zapustila čoln in očeta ter šla za njim.

Premišljudem

Jezus hodi ob Galilejskem morju in pokliče tiste, ki jih je izbral, da ga bodo spremljali in mu sledili v njegovem oznanjevanju. Evangelij nam pove imena teh mož, ki so imeli to srečo, da so bili povabljeni postati »ribiči ljudi«: Peter, Andrej, Janez in Jakob. Jezus jih pokliče na navaden dan; dan, kot so bili ostali, dan, brez posebnih znamenj in čudežev, ki bi spremljali povabilo. Jezusova osebnost je morala biti tako zelo izredna, da so ribiči v trenutku pustili vse, celo očeta v čolnu, da bi mu sledili.

Tako kot je nekoč Jezus poklical učence, tako danes kliče tudi nas, naj postanemo »ribiči ljudi«, vsak v skladu s poklicem, ki mu je dan. Kdor je na svoji poti zares srečal Boga, tega ne more ohraniti zase, pač pa čuti potrebo, da bi ga predstavil tudi drugim ljudem, svojim bratom in sestram. Vsak od nas je misijonar, vsak od nas je poslan, da svet oznanja Božjo ljubezen. Najbolj preprost in najbolj učinkovit način za to pa je, da pričujemo s svojim življenjem. Ljubezen lahko daruješ samo tako, da ljubiš. Tako kot je lepo izrazila sveta Sandra Sabattini: »Ko boš ljubil, boš spoznal svojo pot.« Tu je naša današnja naloga: ljubiti. Ljubiti moramo v dobrem in slabem, ljubiti moramo vedno. Samo tako bomo lahko postali misijonarji evangelija in miru v tem svetu.

Predlog dneva

Naredi gesto ljubezni nekemu, ki ti je antipatičen.

Sreda – 1. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 15,29-37)

Tisti čas je prišel Jezus h Galilejskemu morju; stopil je na goro in tam sédel. Prišle so k njemu velike množice, ki so imele s seboj hrome, slepe, kruljave, neme in mnogo drugih. Položili so jih pred njegove noge in jih je ozdravil; množice so se začudile, ko so videli, da nemi govorijo, da so kruljavi zdravi, da hromi hodijo in slepi gledajo. In slavili so Izraelovega Boga.

Jezus pa je poklical svoje učence in rekel: »Ljudstvo se mi smili; kajti že tri dni vztrajajo pri meni in nimajo kaj jesti; lačnih pa nočem odpustiti, da morda ne omagajo na poti.« Učenci mu rečejo: »Od kod bi vzeli v puščavi toliko kruha, da bi nasitili toliko množico?« Jezus jim reče: »Koliko hlebov imate?« Rekli so: »Sedem, pa malo ribic.« Velel je ljudstvu sestiti po tleh; in vzel je sedmero hlebov in ribe, se zahvalil, jih razlomil in dajal učencem, učenci pa množicam. Vsi so jedli in se nasitili; in, kar je ostalo koscev, so pobrali – sedem polnih košar.

Premišljudem

Kaj se vam zdi, kateri je največji čudež iz današnjega evangeljskega odlomka? Ne gre samo za pomnožitev kruha. Bolj neverjetno je to, da se je pomnožitev zgodila po delitvi: ko deliš, dobiš v zameno dosti več, kot si dal.

Delitev je logika evangelija, vesele novice, ki jo je Jezus prinesel na svet. Kdor zna podarjati, zna ceniti dar in se, ko je obdarovan, dosti bolj razveseli. Če torej hočemo biti srečni, se moramo učiti darovanja drugim.

Učenci so bili zaskrbljeni, kajti po njihovi človeški logiki je bilo nemogoče razdeliti tistih nekaj hlebov med tako številno množico.

Toda tisto malo, kar so dali na razpolago Gospodu, je postalo več kot dovolj, da so se vsi nasitili.

Današnji evangelij nas uči, da moramo s svojim »malo« storiti vse, kar moremo in ostalo prepustiti Gospodu Jezusu. Imeti moramo pogum, da pustimo Bogu delovati. Prav gotovo bo iz tega nastala mojstrovina.

Predlog dneva

Nekomu podari majhno dejanje ljubezni.

Četrtek – 2. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 7,21.24-27)

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ne pojde v nebeško kraljestvo vsak, kdor mi pravi: »Gospod, Gospod«, temveč kdor spolnjuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih.

Vsak, kdor posluša te moje besede in jih spolnjuje, bo torej podoben pametnemu človeku, kateri si je postavil hišo na skalo. In ulila se je ploha in pridrli so nalivi in privršali so vetrovi ter se zagnali v ono hišo: in ni padla, zakaj imela je temelj na skali. Vsak, kdor posluša te moje besede in jih ne spolnjuje, pa bo podoben nespametnemu možu, kateri si je postavil hišo na pesek. In ulila se je ploha in pridrli so nalivi in privršali so vetrovi ter butnili v ono hišo: in padla je in njena podrtija je bila velika.

Premišljujem

Skala je trdna, zanesljiva. Pesek je po drugi strani nezanesljiv, mehak in se hitro spremeni v blato. Kdo bi svojo lastno hišo gradil na pesku?

Verjetno nihče ... In vendar se, ko gre za gradnjo naše duhovnosti, tako hitro ujamemo v past odločanja za minljive stvari, ker so bolj »otipljive«, hitro dostopne in nam dajejo občutek varnosti. Toda prvi

dež jih bo spremenil v blato in taka stavba se bo sesula. Svoje duhovno življenje moramo zato graditi na Kristusu, trdni skali, vogelnem kamnu vsake zgradbe.

Kdor išče svojo korist, bo hitro našel pesek minljivih stvari, v svoji sebičnosti se bo zadovoljil z malim užitkom, ki mu ga bo dal tisti pesek in ne bo nikoli prišel do tega, da bo želel nekaj več. Tako življenje prav gotovo ne prinaša sreče. Užitek bo minil hitreje, kot je prišel in človeka bo pustil praznega. Sreča se gradi na temelju trdne ljubezni, ki se ne spremeni ob vsakem najmanjšem vetru, ki obstane tudi v najhujših viharjih življenja. Če gradimo svoje življenje na Božji ljubezni, ki je Kristus, smo lahko prepričani, da bomo našli polnost življenja.

Predlog dneva

Preglej, katera stvar v tvojem življenju je »pesek«, in začni se boriti zato, da bi ga odstranil.

Petek - 3. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 9,27-31)

Tisti čas je Jezus odhajal, za njim pa sta šla dva slepa in vpila: »Davidov sin, usmili se naju!« Ko je došel v hišo, sta slepa stopila k njemu in Jezus ju je vprašal: »Ali verujeta, da morem to storiti?« »Da, Gospod,« mu odgovorita. Tedaj se je dotaknil njunih oči in rekel: »Zgôdi se vama po vajini veri!« In odprle so se jima oči. Jezus pa jima je strogo naročil: »Glejta, da nihče ne zve!« Toda ko sta odšla, sta ga razglasila po vsej tisti deželi.

Premišljudem

Beseda današnjega evangelija nam govori, da se čudeži začnejo dogajati v našem življenju takrat, ko začnemo verovati, toda ko zares začnemo verovati v Boga. Kaj je za nekega vernika vera? Molimo veroizpoved, vemo, da Bog obstaja in da je Jezus naš odrešenik, toda ta naša vera ne dela čudežev v vsakdanjem življenju. Zakaj je tako? Morda zato, ker največkrat vero izpovedujemo samo z besedami in ne z našimi dejanji. Če dobro pomislimo, v svojem vsakdanu velikokrat sprejmemo odločitve, ki nas vodijo stran od Boga, ker so to odločitve, ki jih navdihuje duh sveta in ne Sveti Duh. Ne vem, kako je z vami, toda jaz se dostikrat napačno odločam...

Temeljno vprašanje je torej: Kako okrepiti svojo vero, da bi lahko videli čudeže v svojem življenju? Odgovarjata nam dva slepa iz današnjega evangelija: Na Jezusovo vprašanje («Ali verujeta, da morem to storiti?») odgovorita z veliko preprostostjo: »Da, Gospod!«. Samo Bog lahko okrepi našo vero. Pogosto ga moramo prositi, tako kot so ga nekoč prosili apostoli: »Pomnoži našo vero!« In potem, ko smo molili, moramo svoje življenje živeti tako, da sprejemamo odločitve, ki nas vodijo v bližino Božjega srca.

Predlog dneva

Zmoli veroizpoved in ob tem premišljudj skrivnosti, ki jih ta lepa molitev izpoveduje.

Sobota – 4. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 9,35-38; 10,1.6-8)

Tisti čas je hodil Jezus po vseh mestih in vaseh: učil je v njih shodnicah, oznanjal blagovest kraljestva in ozdravljial vse bolezni in vse slabosti. Ko pa je videl množice, so se mu zasmilile, ker so bile izmučene in razkropljene kakor ovce, ki nimajo pastirja. Tedaj je

rekel svojim učencem: »Žetev je velika, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavcev na svojo žetev.« In poklical je svojih dvanajst učencev ter jim dal oblast, izganjati nečiste duhove in ozdravljati vsaktere bolezni in vsaktere slabosti. Naročil jim je: »Pojdite k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. Gredé oznanjajte: »Približalo se je nebeško kraljestvo.« Bolnike ozdravljajte, mrtve obujajte, gobave očiščujte, hude duhove izganjajte. Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte.«

Premišlujem

Gospod Jezus tako nekoč kakor danes potrebuje zveste sodelavce, da bi lahko prišel do koncev sveta. Toda sodelavci morajo biti »delavci«, ki zastonj podarjajo to, kar so sami prejeli iz rok usmiljenega Boga.

Biti učenec pomeni biti Jezusova priča sredi med brati. Ni dovolj samo drugim govoriti o Jezusu, predvsem ga moramo delati vidnega njihovim očem. Kako lahko to storimo? Tako, da živimo življenje kot dar: ko ljubimo, se spreminjamo v dar za druge.

Danes Gospod kliče tudi tebe, da boš delavec na njegovi žetvi. Pošilja te med tvoje brate in ti daje dar ljubezni za vsakega, ki ga boš srečal. Zelo pomembno je, da živimo vidik daru v vseh mogočih življenjskih situacijah, v katere smo po Bogu poklicani. Lahko si dar kot sin/hči, lahko kot starš, kot učitelj, kot vodja ali delavec, kot duhovnik ali redovnica. Pomembno je, da v polnosti živiš poklicanost k »biti dar«. Vsak lahko najde sebi lasten način, da to postane.

Predlog dneva

Podari darilo osebi, ki jo v tem življenju najbolj ceniš in jo imaš najraje.

2. ADVENTNA NEDELJA

5. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 3,1-6)

V petnajstem letu vladanja cesarja Tiberija, ko je bil Poncij Pilat upravitelj Judeje in Heród četrtni oblastnik Galileje, njegov brat Filip pa četrtni oblastnik Iturjeje in Trahonítide ter Lizánija četrtni oblastnik Abilene in ko sta bila vélika duhovnika Hana in Kajfa, je v puščavi prišla Božja beseda Janezu, Zaharijevemu sinu. Prehodil je vso jórdansko pokrajino in oznanjal krst spreobrnjenja v odpuščanje grehov, kakor je pisano v knjigi govorov preroka Izaija: »Glas vpijočega v puščavi: Pripravite Gospodovo pot, zravnajte njegove steze! Vsaka dolina naj se napolni in vsaka gora in hrib naj se zniža. Kar je krivo, naj bo ravno in razkopana pota naj bodo gladka. In vse človeštvo bo videlo Božje odrešenje.«

Premišljudem

Tudi danes, leta 2021, Krstnikov glas vpije v »puščavi« naše moderne družbe: »Pripravite pot Gospodu!« Prav to je naloga, ki nam jo Bog nalaga na to drugo adventno nedeljo. Bistveno pri tem je, da razumemo, kako lahko pripravimo to pot, kako lahko zravnamo to, kar je krivo.

Začeti moramo z osebo, na katero imamo največji vpliv: s samim sabo. Zravnajmo svoje poti in postanimo verodostojni pričevalci tega, kar pridigamo drugim. Čisto srce jasneje vidi korake, ki jih mora storiti, če hoče drugim pomagati stopiti na pot resnice.

Cerkev je skupnost potujočih na Gospodovi poti. Kako lepo bi bilo, če bi skupaj postali Cerkev »ki gre ven«, kot se tako rad izraža papež

Frančišek. Kako lepo bi bilo, če bi nam uspelo zravhati poti do tistih, ki so daleč od Boga, da bi bili orodje v Kristusovih rokah, s pomočjo katerega dosega najbolj oddaljene.

Današnja Božja beseda bo postala seme, iz katerega bo rasla misijonarska ljubezen do Cerkve, če bomo le občutili notranjo nujo, da bi vsakega človeka, ki ga srečamo, pripeljali v ljubeč Kristusov objem.

Predlog dneva

Moli za misijonarje in za tiste, ki so preganjani zaradi evangelija.

Ponedeljek – 6. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 5,17-26)

Nekega dne je Jezus učil in sedé so ga poslušali farizeji in učitelji postave, ki so bili prišli iz vseh galilejskih in judovskih vasi; v njem je bila Gospodova moč, da je ozdravljajal. In glej, možje so nesli na postelji človeka, ki je bil mrtvouden, in so iskali, da bi ga prinesli noter in postavili predenj. Ker zaradi množice niso našli, kod bi ga nesli noter, so šli na streho in ga med opeko spustili s posteljo vred v sredo pred Jezusa.

Ko je videl njihovo vero, je rekel: »Človek, odpuščeni so ti tvoji grehi.« Pismouki in farizeji so začeli misliti: »Kdo je ta, ki govori bogokletno? Kdo more grehe odpuščati kakor edini Bog?« Jezus je spoznal njihove misli in jim odvrnil: »Kaj v srcu mislite? Kaj je laže reči: ›Odpuščeni so ti tvoji grehi‹, ali reči: ›Vstani in hodi‹? Da pa boste vedeli, da ima Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe – je rekel mrtvoudnemu – ti pravim: Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi na svoj dom!«

Takoj je vpričo njih vstal, vzal posteljo in odšel na svoj dom ter slavil Boga. Vsi so ostrmeli in slavili Boga in

prevzel jih je strah in so govorili: »Videli smo danes čudovite reči.«

Premišljujem

Skrb prijateljev mrtvoudnega človeka me napolnjuje z veseljem in upanjem. Ne odnehajo niti takrat, ko jim zaradi množice ne uspe priti v hišo. Na vsak način poskušajo najti rešitev za svojega prijatelja. Ne ustrašijo se težav in nadaljujejo s svojim načrtom. Kdo si ne bi želel takih prijateljev?

Današnji evangelij nas ponovno postavlja pod vprašaj. Ob velikodušnosti teh štirih prijateljev ne moremo drugače, kot da premišljujemo o tem, koliko se mi dajemo na razpolago drugim. Ali sem dober prijatelj? Ali pozabim na svoje potrebe, da bi nekemu pomagal? Današnja Božja beseda je dobro spraševanje vesti glede naše ljubezni do bližnjih. Danes prekinimo naš aktivizem in začutimo, kako pomembno je ljubiti.

Ob koncu dneva nas najbolj razveseljujejo prav trenutki, ko smo bili dar za drugega. Samo tukaj najdemo pravo veselje in pravi mir srca.

Predlog dneva

Premisli, kolikokrat si danes nekoga prosil za pomoč in kolikokrat si ti sam pomoč nekemu ponudil.

Torek – 7. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 18,12-14)

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kaj se vam zdi? Če ima kdo sto ovac in katera izmed njih zaide, ali ne pusti na gorah devetindevetdesetih in gre iskat tisto, ki je zašla? In če jo najde, resnično, povem vam, veseli se je bolj ko devet in devetdesetih, ki niso bile zašle. Tako ni volja vašega nebeškega Očeta, da bi se izgubil kateri teh malih.

Premišlujem

Gospod, jaz sem tista ovca, ki se tako pogosto izgublja, ki izbira drugačne poti od tistih, po katerih jo vodi Pastir, ki misli, da zadoščajo njene moči. V resnici pa pogosto doživljam, kako se motim in koliko napak delam...

Ti, Jezus, si mi vedno pripravljen odpustiti. Ne samo, da me sprejemaš takšnega, kot sem, pač pa me greš tudi iskat in se ne ustaviš, dokler me ne najdeš.

Današnji evangelij odpira naša srca za hvaležnost in češčenje. Kako veliko je Božje usmiljenje, ki je vedno pripravljeno odpustiti skesanemu grešniku. Kakor nam pravi Jezus, ni volja nebeškega Očeta, da bi se izgubil kateri teh malih.

Ko razumemo veliko ljubezen, s katero Bog vsakega ljubi, moramo tudi mi pokazati ljubezen in usmiljenje do tistega, ki je v zmoti. Dosti lažje se je pohujševati zaradi grehov drugih kot pa zavihati rokave in mu pomagati iz žalostnega stanja, do katerega ga je pripeljal greh. Mnogo je trnja, v katero nas greh zaplete. Združiti moramo moči, da bi odstranili vsako vejo in vsak trn, ki nas zaustavlja in da bi skupaj šli proti srečanju s Pastirjem duš: Jezusom Kristusom.

Predlog dneva

Danes bodi prizanesljiv do oseb, ki bodo po tvojem mnenju delali napake.

Sreda – 8. december - Brezmadežna

Poslušam besedo

IZ SVETEGA EVANGELIJA PO LUKU (Lk 1,26-38)

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v galilejsko mesto, ki se imenuje Nazaret, k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Ko je prišel k njej, je rekel: »Pozdravljena, milosti polna, Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je

prestrašila in je razmišljala, kaj naj pomeni ta pozdrav. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, ki mu daj ime Jezus. Ta bo velik in Sin Najvišjega; Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida, kraljeval bo Jakobovi hiši vekomaj in njegovemu kraljestvu ne bo konca.«

Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko moža ne poznam?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato bo tudi Sveto, ki bo rojeno, Božji Sin. In glej, tvoja sorodnica Elizabeta je tudi spočela sina v svoji starosti; in to je šesti mesec njej, ki je nerodovitna; kajti pri Bogu ni nič nemogoče.« Marija je rekla: »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje.

Premišljujem

Praznik brezmadežnega spočetja Device Marije nam prinaša najlepše sporočilo, kar ga človek lahko prejme: Bogu ni nič nemogoče. Prav nič! Ker poznamo to veliko resnico, zakaj bi se potem obremenjevali s stvarmi, ki minejo? Vse je v Božjih rokah.

Marija je tista, ki je v svojem življenju utelesila pritrdivitev Božji milosti. Svoje dneve je živela z Bogom, spolnjevala je Božjo voljo in vse delala iz ljubezni.

Vzemimo si danes Marijo za zgled in izročimo svoje življenje v Božje roke. Tako bo vsako naše delo postalo dejanje slavljenja Gospoda za velike stvari, ki jih vsak dan dela v našem življenju.

Danes se za kako minuto ustavimo in premišlujemo o svojem odnosu do Božje Matere. Ali se med dnevom spomnimo, da bi ji namenili pogled srca? Jo počastimo s tem, da jo prosimo za njeno posredovanje? Današnji praznik je čudovita priložnost za vsakega od nas, da poglobi svojo povezanost z Brezmadežno.

Predlog dneva

Zmoli desetko rožnega venca in ob tem premišluj angelovo oznanjenje Mariji.

Četrtek – 9. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 11,11-15)

Tisti čas je rekel Jezus množicam: Resnično povem vam: Med rojenimi od žená ni vstal nobeden večji ko Janez Krstnik; kdor pa je najmanjši v nebeškem kraljestvu, je večji od njega. Od dni Janeza Krstnika doslej nebeško kraljestvo trpi silo in silni ga osvajajo. Kajti vsi preroki in postava do Janeza so napovedovali; in če hočete priznati: on je Elija, ki mora priti. Kdor ima ušesa, naj posluša.

Premišljudem

O kakšni vrsti sile govori današnji evangelij? Gotovo tu ni govora o premoči mogočnih nad šibkimi. Sila, o kateri govori Jezus, je stopnja gorečnosti, ki jo nekdo ima za doseg nebeškega kraljestva. Treba se je z vso silo spoprijeti s svojimi grehi in slabostmi, da bi jih premagali in da bi tako dosegli nebesa.

Janez Krstnik, najmanjši med majhnimi, je naš veliki vzor na poti našega spreobračanja. Živel je življenje povsem osredotočeno na nalogo, ki mu jo je zaupal Bog. Njegova ponižnost nas uči, naj iščemo predvsem dobro bližnjega, tako da mu damo mesto v svojem življenju. On, ki ni bil vreden, da bi odvezal jermen na Jezusovem sandalu, je največji med rojenimi od žena in je primer svetosti, ki je dosegljiva vsakemu človeku na svetu.

Izročimo se danes Gospodu po rokah Krstnika in prosimo, da bi obrodili sadove globokega spreobrnjenja srca.

Predlog dneva

V različnih situacijah, v katerih se boš znašel tekom današnjega dne, nastopaj s ponižnostjo nekoga, ki daje prednost bližnjemu.

Petek – 10. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 11,16-19)

Tisti čas je Jezus spregovoril množicam: Komu naj primerjam ta rod? Podoben je otrokom, ki posedajo na trgih in kličejo tovarišem: »Piskali smo vam, pa niste plesali; peli smo žalostinko, pa niste jokali.« Prišel je namreč Janez; ta ni jedel ne pil, pa govorijo: »Hudega duha ima.« Prišel je Sin človekov; ta jé in pije, pa govorijo: »Glejte, požrešnež je in pijanec, prijatelj cestninarjev in grešnikov. « In opravičena je bila modrost po svojih delih.

Premišljudem

Besede današnjega evangelija nam predstavijo zaslepljenost človeka, ki raje živi v svetu svojih iluzij, kot da bi se soočil s stvarnostjo in se odločil za korenito spremembo življenja.

Človek, ki samega sebe slepi, je vedno v nasprotju z resničnostjo. Zato, ko sliši glasbo, ne pleše in ko sliši žalostinko, ne joče. Padec takega človeka je tako velik, da ne prepozna Odrešenika v Jezusovi osebi.

Tudi nam je težko sprejeti resničnost, če resnica o nas samih razkriva kako stvar, ki si je nismo sposobni priznati. Lažje si je zatiskati oči pred resničnostjo kot pa sprejeti dejstvo, da sem daleč od resnice in moram spremeniti svoje obnašanje, če jo hočem doseči. Toda, če to delam, se oddaljujem ne samo od resnice, pač pa tudi od samega sebe.

Danes pogledjmo vase, v najgloblji kotiček svojega srca in bodimo pozorni na to, kaj bomo tam našli. Imamo pogum priznati svoje napake? Ali poskušamo spremeniti svoja stališča, ko to od nas zahteva nauk evangelija?

Jezus nam danes pravi, da »je bila modrost opravičena po njenih delih.« Če naša dejanja prinašajo mir in dobro bližnjim, potem smo

lahko prepričani, da živimo v resnici. Če pa ni tako, potem je treba čim prej spremeniti svojo pot.

Predlog dneva

Razmišljaj o teh besedah: »Resnica vas bo osvobodila!« Kaj ti te besede predlagajo?

Sobota – 11. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 17,10-13)

Ko so šli z gore, so učenci vprašali Jezusa: »Kaj govorijo pismouki, da mora prej priti Elija?« Odgovoril je: »Elija bo prišel in vse prenovil; a povem vam, da je Elija že prišel, pa ga niso spoznali, ampak so z njim storili, kar so hoteli. Tako bo trpel od njih tudi Sin človekov.« Tedaj so učenci razumeli, da jim je govoril o Janezu Krstniku.

Premišljudem

Tudi pismouki so pričakovali Mesijev prihod. Tudi oni so preživljali svoj »advent«. Tragično je to, da Mesije niso prepoznali, ko je prišel. Niso prepoznali ne Mesije ne njegovega predhodnika Janeza Krstnika. Zakaj so bile njihove oči slepe za resnico? Vsak dan so bili priče čudežem, ki jih je Jezus delal, poslušali so njegove besede o Očetu in o njegovem poslanstvu na svetu. In vendar niso verovali. Bolj jim je bilo udobno ustvariti si svojega Mesijo, ki je odgovarjal njihovim pričakovanjem in je delal stvari po njihovem okusu, v skladu z njihovimi predstavami. Jezus pa je bil svoboden, tako svoboden, da je sprejel tudi trpljenje, ki ga je povzročala njihova nevera in je tudi s tem razkrival veliko Božjo ljubezen do ljudi.

Tudi mi lahko pademo v skušnjava, da bi verjeli v Jezusa, ki si ga naredimo po svoji podobi: Mesija, ki se prilagaja našemu načinu razmišljanja in delovanja. Toda Bog gre vedno preko naših predstav in

zato nas ne neha presenečati. Vsake toliko se je dobro pustiti presenetiti. Lepota, s katero nas Bog preseneča, nam bo dala moč, da bomo lahko še naprej živeli za druge.

Tako bomo razumeli, da smo vsak dan poklicani, naj presegamo naš omejen način razumevanja sveta. In bomo s tem odkrili, kako na nov način živeti eno polno in srečno življenje.

Predlog dneva

Danes se potrudi gledati na druge, ne da bi jih sodil po njihovi zunanosti.

3. ADVENTNA NEDELJA – 12. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 3,10-18)

Tisti čas so množice spraševale Janeza: »Kaj naj storimo?« Odgovarjal jim je: »Kdor ima dve suknji, naj ju deli s tistim, ki nima nobene, in kdor ima živež, naj stori prav tako.« Tudi cestinarji so se prišli krstit in so mu rekli: »Učitelj, kaj naj storimo?« Odvrnil jim je: »Ne terjajte nič več, kakor vam je ukazano.« Spraševali so ga tudi vojaki: »In mi, kaj naj storimo?« Rekel jim je: »Nikomur ne grozite in nikogar ne izsiljujte, ampak bodite zadovoljni s svojo plačo.« Ker pa je ljudstvo živelo v pričakovanju in so se v srcu vsi spraševali o Janezu, če ni morda on Mesija, je Janez vsem odgovoril: »Jaz vas krščujem z vodo, pride pa močnejši od mene, in jaz nisem vreden, da bi mu odvezal jermen njegovih sandal; on vas bo krstil s Svetim Duhom in ognjem. Velnico ima v roki,

da bo počistil svoje mlatišče in spravil žito v svojo kaščo, pleve pa sežgal z neugasljivim ognjem.« Tako je torej Janez še z mnogimi drugimi opomini oznanjal ljudem evangelij.

Premišljudem

Refren iz današnjega evangelija nas vabi, da se tudi mi vprašamo: »Kaj naj storimo?« Na Janeza Krstnika so se obračale množice, cestninarji, vojaki, skratka vsi tisti ljudje, ki so čutili, da niso dovolj spreobrnjeni za vstop v nebeško kraljestvo. Janezov zgled je spremenil njihov pogled na svet, in ko so bili krščeni, so želeli začeti novo življenje. Zato so prosili Krstnika, naj jim osvetli pot njihovega spreobračanja. Janezovi nasveti so zelo preprosti, prizemljeni: začni z drobnimi vsakdanjimi stvarmi, kajti če hočeš biti zvest v velikem, moraš najprej biti zvest v malem.

Tudi mi smo povabljeni, da odgovorimo na to vprašanje: »Kaj naj storim?« Odgovor ni enostaven, in če hočemo dobro odgovoriti, se moramo pustiti voditi ljubezni. Tukaj je sijajen napotek, ki nam lahko v vsakem trenutku pove »kaj storiti«: Kdor ljubi, vedno pravilno izbere in se približa Bogu. Kaj naj torej storimo? LJUBIMO!

Predlog dneva

Danes opravi svoje obveznosti z ljubeznijo in veseljem.

Ponedeljek – 13. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 21,23-27)

Tisti čas je prišel Jezus v tempelj. K njemu so pristopili veliki duhovniki in starešine in rekli: »S kakšno oblastjo to delaš in kdo ti je dal to oblast?« Jezus jim je odgovoril: »Vprašal vas bom tudi jaz neko stvar; če mi

jo poveste, vam bom tudi jaz povedal, s kakšno oblastjo to delam: Janezov krst – od kod je bil, iz nebes ali od ljudi?« Ti so pa sami pri sebi mislili: »Ako rečemo: ›Iz nebes‹, nam bo dejal: ›Zakaj mu torej niste verjeli?‹ Ako pa rečemo: ›Od ljudi‹, se bojimo ljudstva; vsi imajo namreč Janeza za preroka.« Odgovorili so Jezusu: »Ne vemo.« In on jim je odgovoril: »Tudi jaz vam ne povem, s kakšno oblastjo to delam.«

Premišlujem

Judovski starešine so pritiskali na Jezusa, da bi vsem jasno povedal, ali je on Mesija ali ne. Znamenja in čudeži, ki jih je Jezus delal, so bili nedvoumni, zato voditelji ljudstva poskušajo napasti v samem jedru problema: S kakšno oblastjo Jezus dela? Dokazati želijo, da Jezus dela čudeže z magijo ali s pomočjo zlih sil. Toda Jezus se ne pusti ujeti v njihovo zanko. Preide v protinapad, uporabi še eno vroče vprašanje, ki ga voditelji ljudstva niso nikoli javno razrešili: Janezov krst. Starešine niso nikoli mogli Janeza javno proglasiti za preroka, saj bi to pomenilo, da je vse, kar je Janez povedal o Jezusu resnica, in je torej Jezus Mesija, ki ga napovedujejo prerokbe. Če pa bi zanikali, da je Janez prerok, bi s tem tvegali, da se množica obrne proti njim, kajti ljudstvo je bilo prepričano, da je ga poslal Bog.

Jezus iz tega spora izide kot zmagovalec. Pokaže se daleč modrejši od vseh in njegov odgovor vznemiri srca mnogih, ki so bili prisotni: Ali je on morda res Kristus?

Mi danes verujemo, da je Jezus Kristus in ga častimo kot svojega Odrešenika in Boga. Darujmo molitve in trpljenje današnjega dne za tiste, ki ne verujejo in še vedno živijo v temi dvoma.

Predlog dneva

Zmoli eno desetko rožnega venca za razsvetlitev nekoga, ki ne veruje.

Torek – 14. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 21,28-32)

Tisti čas je govoril Jezus velikim duhovnikom in starešinam ljudstva: »Kaj se vam zdi? Neki človek je imel dva sina. Stopil je k prvemu in mu rekel: ›Sin, pojdi danes delat v moj vinograd!‹ Ta je odgovoril: ›Pojdem, gospod‹, pa ni šel. Stopil je pa k drugemu in rekel prav tako. Ta je odgovoril: ›Nočem‹, pozneje pa se je skesal in šel. Kateri teh dveh je spolnil očetovo voljo?« Pravijo: »Zadnji.«

Jezus jim reče: »Resnično, povem vam, da pojdejo cestinarji in nečistnice v Božje kraljestvo prej ko vi. Kajti Janez vas je učil pot pravičnosti in mu niste verjeli, cestinarji in nečistnice pa so mu verjeli; vi ste pa to videli in se tudi potlej niste pokesali, da bi mu verjeli.«

Premišlujem

Ko se bojimo, nas to ovira v tem, da bi naredili neko določeno stvar, še posebej, če se ne čutimo dovolj pripravljeni ali usposobljeni za to opravilo. Zato se raje umaknemo, preložimo odgovornost na druge, morda celo rečemo »da«, samo da bi se otresli nekoga, ki nas nagovarja in bi imeli »blaženi mir«. V bistvu pa sploh nimamo namena narediti to, kar smo obljubili. Podobno kot drugi sin iz prilike v današnjem evangeliju...

Lahko se celo znajdemo na povsem nasprotni strani: počutimo se močne, pripravljene soočiti se z vsako težavo in zato vedno rečemo »da« ob vsaki nalogi, ne da bi kaj dosti razmišljali. In potem, ko pride trenutek, ko je treba stvar narediti, naredimo korak nazaj, se umaknemo.

Jezus pohvali cestninarje in nečistnice, tedanje javne grešnike, ker so sprejeli Janezovo učenje in so se odločili, da spremenijo življenje. To je bistvo nauka, ki nam ga Jezus želi danes dati: potrebno je imeti pogum, da rečemo DOVOLJ. Da, želim se spremeniti in to moram storiti jaz sam, kajti hočem najti pravo srečo.

Jezus nas danes vabi, da se v svoji notranjosti soočimo z resnico, da sprejmemo svoje šibke točke in da prepoznamo, v čem smo močni. Vse to uporabimo za to, da se bomo z vso resnostjo napotili na stezo spreobrnjenja.

Predlog dneva

Zmoli kesanje in prosi Gospoda, naj odpusti tvoje prestopke.

Sreda – 15. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 7,18-23)

Tisti čas je Janez Krstnik poklical dva izmed svojih učencev ter ju poslal h Gospodu vprašat: »Ali si ti, kateri mora priti, ali naj drugega čakamo?« Moža sta prišla k njemu in rekla: »Janez Krstnik naju je k tebi poslal vprašat: »Ali si ti, kateri mora priti, ali naj drugega čakamo?« Prav tisti čas jih je bil Jezus mnogo ozdravil od bolezni in nadlog in hudih duhov in je mnogim slepim podaril vid. Odgovoril jima je: »Pojdita in sporočita Janezu, kar sta videla in slišala: slepi spregledujejo, hromi hodijo, gobavi se očiščujejo, gluhi dobivajo sluh, mrtvi se obujajo, ubogim se oznanja blagovest; in blagor tistemu, ki se nad menoj ne spotakne.«

Premišljujem

»Ali si ti ali nisi?« To vprašanje iz današnjega evangelija nas vabi k razmisleku. Tudi mi vprašajmo Jezusa: »Ali si ti Gospod mojega

življenja? Si ti Bog, v katerega zaupam?» Lepa vprašanja, na katera pa moramo resno odgovoriti mi sami.

Jezus Janezovim učencem odgovori tako, da jih opozori na mogočna dela, ki jih Mesija izvršuje in prav zaradi teh čudovitih sadov morajo verjeti vanj in ne dvomiti več. Takrat, ko tudi mi dvomimo v Jezusa, moramo pomisliti na vse dobrine, ki smo jih po Njem prejeli skozi naše življenje in naša vera postane močnejša kot takrat, ko nismo v preizkušnjah.

Dvomeči Krstnik nas uči, naj se obrnemo na Jezusa in naj njega vprašamo takrat, ko se znajdemo v dvomih. Odgovori lahko pridejo samo od Boga.

Preživimo današnji dan s prošnjo, naj nam Bog nakloni razsvetljenje v temnih trenutkih našega življenja, ko nas vznemirjajo in napadajo dvomi. Že danes recimo: »Bog moje rešitve, vate zaupam!«

Predlog dneva

Vzemi si danes 10 do 15 minut časa za premišljevanje o svojih dvomih, ki si jih imel zadnje čase in v molitvi prosí Boga za podporo in razsvetljenje.

Četrtek –16. december

Poslušam besedo

Íz svetega evangelija po Luku (Lk 7,24-30)

Ko sta poslanca Janeza Krstnika odšla, je začel Jezus govoriti ljudstvu o Janezu: »Kaj ste šli gledat v puščavo? Trst, ki ga veter maje? Ali kaj ste šli gledat? Človeka, oblečenega v mehka oblačila? Glejte, ti, ki se imenitno oblačijo in živijo v razkošju, prebivajo v kraljevskih palačah. Ali kaj ste šli gledat? Preroka? Da, povem vam, več ko preroka. Ta je namreč tisti, ki je o njem pisano: >Glej, pošiljam svojega glasnika pred tvojim obličjem, ki bo pripravil tvojo pot pred teboj.<

Povem vam namreč: Med rojenimi od žena ni večjega, kakor je Janez Krstnik; kdor pa je najmanjši v nebeškem kraljestvu, je večji od njega.« Vse ljudstvo, ki ga je slišalo, tudi cestnarji, vsi so priznali Božjo pravičnost in so prejeli Janezov krst. Farizeji in učitelji postave pa so uničili namen, ki ga je imel Bog z njimi, ker se mu niso dali krstiti.

Premišlujem

Današnji evangelij pred našimi očmi nariše portret Janeza Krstnika. V čem je bil Janez tako poseben, da je privlačil množice? Odgovarja nam Jezus: »Med rojenimi od žena ni večjega, kakor je Janez Krstnik«. Vsi so se zgrinjali okrog njega, ker so videli njegove darove in ker je Janez vsakemu govoril na srce. Njegovo asketsko življenje je bilo poročstvo njegove duhovnosti in njegove globoke vere v Boga. Vsi so ga imeli za Božjega človeka.

Kako manjka ena taka oseba našemu času! Današnji svet tako zelo potrebuje vodstvene glasove, ki bi znali usmeriti ljudi k resnici in sreči. Tudi danes potrebujemo nasvetov modrih ljudi, ki bi nam pomagali razumeti znamenja časov.

K sreči ti Božji možje in žene obstajajo in njihov glas odmeva v puščavi našega samozadostnega sveta. Kdo so ti ljudje? Papež, škofje, duhovniki, redovnice in mnogi laiki, ki vpijejo v puščavi našega sveta, polnega sebičnosti.

Prosimo Boga za »Janeze Krstnike« našega časa, da jim ne bi nikoli zmanjkalo navdušenja in bi vedno z močjo prinašali svetu Božje oznanilo.

Predlog dneva

Danes moli za osebo, ki ti je najbolj pomagala napredovati v duhovnem življenju.

Petek – 17. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 1,1-17)

Rodovnik Jezusa Kristusa, sina Davidovega, sina Abrahamovega: Abraham je imel sina Izaka, Izak Jakoba, Jakob Juda in njegove brate; Juda je imel s Tamaro sina Faresa in Zara, Fares je imel sina Ezroma, Ezrom Arama, Aram Aminadaba, Aminadab Naasona, Naason Salmona; Salmon z Rahabo sina Booza, Booz z Ruto sina Obeda, Obed Jeseja, Jese pa je imel sina kralja Davida.

David je imel z Urijevo sina Salomona, Salomon je imel sina Roboama, Roboam Abija, Abija Aza, Aza Jozafata, Jozafat Jorama, Joram Ozija, Ozija Joatama, Joatam Ahaza, Ahaz Ezekija, Ezekija Manaseja, Manase Amona, Amon Josija, Josija pa je imel sina Jehonija in njegove brate ob preselitvi v Babilon.

Po preselitvi v Babilon je Jehonija imel sina Salatiela, Salatiel Zorobabela, Zorobabel Abiuda, Abiud Eliakima, Eliakim Asorja, Asor Sadoka, Sadok Ahima, Ahim Eliuda, Eliud Eleazarja, Eleazar Matana, Matan Jakoba, Jakob pa je imel sina Jožefa, moža Marije, iz katere je bil rojen Jezus, ki je Kristus. Vseh rodov je torej: od Abrahama do Davida štirinajst rodov; od Davida do preselitve v Babilon štirinajst rodov; od preselitve v Babilon do Kristusa štirinajst rodov.

Premišljujem

Danes začnemo božično devetdnevnicu: zadnjih sto metrov našega adventnega potovanja. Pri tekmovanju je zadnjih sto metrov odločilnih, kajti tu se vse odloča: zмага ali ... Na tem delu tekmovanja se da vse

od sebe. Nagrada, ki jo želimo osvojiti na koncu našega duhovnega tekmovanja, je Dete Jezus.

Štirinajst rodov je do Davida, štirinajst do preselitve v Babilon in še naslednjih štirinajst do mesijanskih časov, ko so pričakovali srečanje z Božjim otrokom. Mesija, o katerem so sanjali in ga pričakovali številni rodovi, je prišel na svet kot nebogljen otrok v Marijinem in Jožefovem naročju. Odrešenik sveta se je rodil v neki votlini in njegovega rojstva ni nihče opazil razen nekaj pastirjev in treh modrih z vzhoda. Tako je uboštvo Boga, ki obogati celoten svet.

Predlog dneva

Zmoli molitev za svoje prednike in daruj trpljenje današnjega dne za njihov večni pokoj.

Sobota – 18. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 1,18-24)

Z rojstvom Jezusa Kristusa pa je bilo tako: Ko je bila njegova mati Marija zaročena z Jožefom, je bila, preden sta prišla skupaj, noseča od Svetega Duha. Ker je bil njen mož Jožef pravičen in je ni hotel osramotiti, jo je sklenil skrivaj odsloviti. Ko je to preišljeval, glej, se mu prikaže v spanju Gospodov angel in pravi: »Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi svoje žene Marije; kar je namreč spočela, je od Svetega Duha. Rodila bo sina, ki mu daj ime Jezus, zakaj on bo odrešil svoje ljudstvo njegovih grehov.« Vse to se je pa zgodilo, da se je spolnilo, kar je bil Gospod napovedal po preroku, ki pravi: »Glej, devica bo spočela in rodila sina, ki se bo imenoval Emanuel, kar pomeni: Bog z nami.« Ko se je Jožef zbudil iz spanja, je storil, kakor mu je naročil Gospodov angel ter je svojo ženo vzel k sebi.

Premišljujem

Ne boj se, Jožef! Vse prihaja od Boga in tvoja nevesta Marija bo svetu rodila Božjega Sina, odrešenika sveta. To je sporočilo, ki ga je sprejel Jožef. Verjetno mu je bilo težko povsem razumeti besede angelov. Gotovo je imel tudi trenutke krize in negotovosti. Toda ostal je trden v veri v vsemogočnega Boga, ki dela čudeže v življenju človeka. Prosimo danes, po priprošnji Marije, za tako trdnost in stanovitnost, kot jo je imel Jožef, da bi nas njegov zgled opogumil in bi vedno bolj zaupali v Boga, še zlasti v trenutkih dvomov in negotovosti. Učimo se od njega, kako sprejeti v svoje naročje Jezusa in dati se za vedno v njegovo službo.

Predlog dneva

Zmoli molitev »K tebi, o sveti Jožef« in se tako izroči v njegovo očetovsko varstvo.

K tebi, o sveti Jožef, pribežimo v svojih stiskah, in ko smo na pomoč poklicali tvojo sveto nevesto, prosimo zaupljivo tudi tvojega varstva. Pri ljubezni, ki te je vezala z brezmadežno Devico, Božjo Materjo, in pri očetovski ljubezni, s katero si objemal dete Jezusa, te ponižno prosimo, ozri se milostno na delež, ki ga je pridobil Jezus s svojo krvjo, in pomagaj nam v naših potrebah s svojo močjo in priprošnjo.

O skrbni varuh Svete družine, varuj izvoljeno ljudstvo Jezusa Kristusa; odvrni od nas, ljubezni polni oče, vsako kugo zmot in greha. Podpiraj nas milostno iz nebes, o mogočni naš varuh, v tem boju zoper moči teme, in kakor si nekdaj otel dete Jezusa iz smrtne nevarnosti, tako brani zdaj sveto Cerkev Božjo sovražnega zalezovanja in vsakega nasprotovanja. Varuj nas vsekdar, da bomo po tvojem zgledu in s tvojo pomočjo mogli sveto živeti, srečno umreti in doseči večno zveličanje v nebesih. Amen.

4. ADVENTNA NEDELJA

– 19. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 1,39-45)

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gore, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je polna Svetega Duha na ves glas vzkliknila in rekla: »Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od veselja zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

Premišlujem

Današnji evangelij nam poroča o srečanju dveh mam. Gre za dve ženi, ki se prepustita delovanju Svetega Duha. Marija je mati Božje milosti, ona je tista, ki je bila napolnjena s Svetim Duhom že pred svojim rojstvom. Na Elizabeto pa je prišel Sveti Duh po Marijinem posredovanju.

Toda današnji evangelij nam poroča o še enem srečanju: srečanju Jezusa in Janeza. Nista še rojena, sta pa prisotna v telesih svojih mater in preko njiju si posredujeta sporočilo veselja.

V tem dvojnem srečanju se nas dotakneta dve zavezi Boga z ljudmi: stara zaveza, ki jo predstavlja ostarela Elizabeta in nova, ki jo predstavlja mladenka Marija. Staro in novo se srečata in povežeta v eno.

Tudi mi smo danes povabljeni na srečanje. S kom? Kdaj? To je odvisno od nas samih. Najbolj pristno srečanje je vedno srečanje src. Odidimo

torej »v naglici« iz naših hiš in se napotimo na srečanje z drugimi. Lahko gre za obisk nekoga, ki ga nismo že dolgo videli, ali pa preprost pogovor z nekom, ki potrebuje nasvet. Možnosti je veliko. Odločitev pa je na nas.

Predlog dneva

Danes z odprtim srcem sprejmi vsakogar, ki bo potreboval pomoč.

Ponedeljek – 20. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 1,26-38)

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v galilejsko mesto, ki se imenuje Nazaret, k devici, zaročeni možu, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Ko je prišel k njej, je rekel: »Zdrava, milosti polna. Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je prestrašila in je razmišljala, kaj naj pomeni ta pozdrav. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, ki mu daj ime Jezus. Ta bo velik in Sin Najvišjega; Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida, kraljeval bo Jakobovi hiši vekomaj in njegovemu kraljestvu ne bo konca.«

Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko moža ne spoznam?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato bo tudi Sveto, ki bo rojeno, Božji Sin. In glej, tvoja sorodnica Elizabeta je tudi spočela sina v svoji starosti; in to je šesti mesec njej, ki je nerodovitna; zakaj pri Bogu ni nič nemogoče.«

Marija je rekla: »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje.

Premišljudem

Kako lepo je slišati besede, ki nam jih podarja današnji evangelij: »Pri Bogu ni nič nemogoče!« Tu je najlepše in najbolj zdravilno oznanilo celotne človeške zgodovine: »Spočela boš in rodila sina, ki mu daj ime Jezus!« V tistem trenutku je rešitev celotnega sveta odvisna od ustnic ponižne deklice iz Nazareta. Človeštvo vseh časov pričakuje tvoj »da«, o Marija!

Ponižnost »Gospodove dekcle« nas bo vse rešila. Učimo se od nje kreposti, biti vedno pripravljeni postati orodje v Božjih rokah. Prosimo jo, naj nam pomaga premagati strah in v življenju izpolniti to, kar Bog od nas pričakuje.

Med našim adventnim potovanjem proti Jezusovemu rojstvu se v molitvi obračajmo k Mariji, naši materi, da bi nas naučila prave modrosti srca in da bi nam pomagala z odprtimi rokami sprejeti Boga, ki prihaja da nas reši.

Predlog dneva

Čez dan se vadi v ponižnosti s tem, da izbiraš to, kar ti manj ugaja in to, kar težje delaš.

Torek – 21. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 1,39-45)

Tiste dni je Marija vstala in hitro šla v gore, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta slišala Marijin pozdrav, je poskočilo dete v njenem telesu; in Elizabeta je bila napolnjena s Svetim Duhom in je vzkliknila z močnim glasom: »Blagoslovljena ti med ženami in blagoslovljen sad tvojega telesa! In od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega

pozdrava do mojih ušes, je od veselja poskočilo dete v mojem telesu. Blagor ji, ki je verovala; zakaj spolnilo se bo, kar ji je povedal Gospod!«

Premišlujem

Med številnimi imeni, povezanimi z Marijo iz vseh stoletij krščanstva je tudi to, ki je najlepše in najbolj nežno med vsemi: Mati Cerkve. Marija je Jezusova mati in s tem mati vseh bratov in sester Božjega sina, se pravi vseh nas, kristjanov vseh stoletij. Marija je Mati in zato svojim otrokom daje to, kar najbolj potrebujejo in kar nas bo v polnosti osrečilo. Ta dar je Jezus sam.

Potrudimo se, da se bomo v tem kratkem času, ki nam še ostaja do božiča, dobro pripravili na sprejem Jezusa, tako kot je to storil Janez: z neskončnim veseljem. Bliža se naše odrešenje. Ali obstaja večje veselje kakor to?

Prosimo našo Mater Marijo milosti, da bi lahko šli vase in pripravili Jezusu prostor. Kličimo jo v svojih molitvah, naj pride, nas prime za roko in vodi k Jezusu. Tudi zanjo ni večjega veselje, kakor je to, da nas privede v Jezusovo naročje, kjer je naše odrešenje.

Predlog dneva

Zmoli veseli del rožnega venca in premišluj o materinski ljubezni, s katero Marija pazi nate.

Sreda – 22. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 1,46-56)

Tisti čas je Marija rekla: »Moja duša poveličuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu, mojem Zveličarju. Zakaj ozrl se je na nizkost svoje dekle. Glej, blagrovati me bodo odslej vsi rodovi. Zakaj velike reči mi je storil On, ki je mogočen in je njegovo ime sveto. Od roda do roda

traja njegovo usmiljenje njim, ki mu v strahu služijo. Moč je skazal s svojo roko, razkropil je nje, ki so napuhnjenih misli. Mogočne je vrgel s prestola in povišal je nizke. Lačne je napolnil z dobrotami in bogate je odpustil prazne. Sprejel je svojega služabnika Izraela in se spomnil usmiljenja – kakor je govoril našim očetom – do Abrahama in njegovega roda na veke.« Marija pa je ostala pri Elizabeti nekako tri mesece, potem se je vrnila na svoj dom.

Premišljudem

Danes smo povabljeni da skupaj z Marijo pojemo naš magnifikat.

Poveličujmo velika dela, ki jih Bog vsak dan dela v našem življenju in z veseljem prepevajmo o njegovem velikem usmiljenju.

Hvali ti, Gospod, da si me ustvaril, da vodiš moje življenje z močjo svoje milosti. Hvala, ker mi vedno pomagaš, tudi takrat ko mi ne uspeva otipljivo čutiti tvoje prisotnosti. Vem, da si vedno tukaj! Da, Gospod, moja duša te poveličuje za vsa bitja, ki si jih v svoji dobroti oblikoval. Hvalim te, ker si poslal svojega edinorojenega Sina, da bi me rešil večne smrti. To je največji dar, ki ga lahko oče da svojemu otroku: življenje. Zahvaljujem se ti in te poveličujem, ker si ti Bog, ki se kljub svoji vsemogočnosti sklanja k svoji nehvaležni stvaritvi in jo napolnjuje s svojo ljubeznijo. Hvala, tisočkrat hvala!

Predlog dneva

Vse, kar boš danes doživel, naj ti bo priložnost, da v srcu izrečeš kratko molitev hvaležnosti Bogu.

Četrtek – 23. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 1,57-66)

Elizabeti se je dopolnil čas poroda in je rodila sina. Ko so njeni sosedge in sorodniki slišali, da ji je Gospod skazal veliko usmiljenje, so se z njo veselili. Osmi dan pa so prišli, da dete obrežejo in so mu po očetu hoteli dati ime Zaharija. Njegova mati pa je odgovorila: »Nikakor, ampak Janez se bo imenoval!« In rekli so ji: »Nikogar ni v tvojem sorodstvu, ki bi mu bilo takó ime.«

Tedaj so pomignili njegovemu očetu, kako bi ga on hotel imenovati. Zahteval je deščico ter zapisal: »Janez je njegovo ime.« In vsi so se začudili. Pri tej priči so se mu razvezala usta in jezik in je govoril ter hvalil Boga.

Strah je obšel vse njih sosede in po vsem judejskem pogorju so govorili o vsem tem. Vsi, ki so to slišali, pa so si vzeli k srcu in so govorili: »Kaj neki bo iz tega otroka? Gospodova roka je bila z njim.«

Premišljujem

Janez Krstnik, Mesijev predhodnik, glas Božje besede, s svojim rojstvom vrne besedo svojemu očetu Zahariji. Ta čudež je zelo pomenljiv, kajti Zaharija je simbol stare zaveze z Bogom, ker je bil Jahvejev duhovnik. Janez je predhodnik nove zaveze in njegovo rojstvo je začetek nove dobe, ki bo Božji besedi, povezani z Mojzesovo zakonodajo, dala nov pomen.

Kristus je Beseda. Janez je glas - glas, ki vpije v puščavi tega sveta, ki je poln samega sebe, preveč zaposlen z iskanjem zemeljskega bogastva, tako zelo, da ne opazi Odrešenikovega prihoda.

Tako je bilo v času Janeza Krstnika, toda tako je tudi danes. Koliko nas kristjanov živi povsem materialno življenje in pozablja, da je potrebno za svojo dušo skrbeti vsaj toliko kot za svoje telo. Skorajšnji Jezusov prihod nas vabi k spreobrnjenju. Če hočemo priti v Betlehem, moramo izbrati drugo pot. Če želimo dospeti tja, moramo slediti »prometnim znakom« evangelija.

Predlog dneva

Vsem oznanjaj veselo novico skorajšnjega Jezusovega prihoda. Če ti to ne uspe z besedami, delaj to vsaj s pričevanjem krščanskega veselja.

petek – 24. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 1,67-79)

Tisti čas je bil Janezov oče Zaharija napolnjen s Svetim Duhom in je prerokoval: Hvaljen Gospod, Bog Izraelov, ker se je ozrl na svoje ljudstvo in mu pripravil odrešenje: dvignil nam je rog zveličanja v hiši svojega služabnika Davida, kakor je govoril po ustih svojih svetih prerokov iz davnih vekov: da nas bo rešil naših sovražnikov in iz rok vseh, kateri nas črtijo, da skaže usmiljenje našim očetom ter se spomni svoje svete zaveze; kakor je prisegel Abrahamu, našemu očetu, da nam bo dal, da bomo iz rok sovražnikov rešeni in mu brez strahu služili v svetosti in pravičnosti pred njegovim obličjem vse dni življenja.

In ti, dete, boš prerok Najvišjega, pojdeš namreč pred Gospodom, pripravljat mu pota, da daš njegovemu ljudstvu spoznati odrešenje v odpuščenju njihovih grehov, po prisrčnem usmiljenju našega Boga, s katerim nas bo obiskal Vzhajajoči z višave, da razsvetli te, ki

sedijo v temi in smrtni senci, da naravna naše noge na pot miru.

Premišljudem

Z bogoslužjem božične vigilije nas Cerkev vabi k premišljevanju Zaharijevega hvalospeva.

Ko je Zaharija videl čudeže, ki jih je Bog storil v njegovem življenju, je zapel hvalnico velikemu Očetovemu usmiljenju, ki je poslal svojega edinorojenega Sina na svet, da bi ga rešil večne obsodbe: »Hvaljen Gospod, Bog Izraelov, ker se je ozrl na svoje ljudstvo in mu pripravil odrešenje!«

Danes smo tudi mi povabljeni, da skupaj z Zaharijem hvalimo Gospoda. Imamo nešteto razlogov za slavljenje Boga. Dovolj je že, če smo pozorni na drobne čudeže, ki jih Bog dela v našem vsakdanjem življenju. Predvsem pa se mu moramo zahvaliti za to, da je človeštvu podaril Jezusa. Njegov prihod na svet je za vselej spremenil tok zgodovine. Zahvaljujemo se Bogu in ga poveljučujemo za ta njegov veličasten dar.

Predlog dneva

Pripravi svoje srce za sprejem Deteta Jezusa v duhu tišine, zbranosti in molitve.

*sobota – 25. december -
BOŽIČ*

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 2,1-14)

Tiste dni je izšlo povelje cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet. To je bilo prvo popisovanje, in sicer v času, ko je bil Kvirinij cesarski namestnik v Siriji. In vsi so se hodili popisovat, vsak v svoj rodni kraj. Tudi Jožef je šel iz Galilije, iz mesta Názareta, v Judêjo, v Davidovo

mesto, ki se imenuje Bêtlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila. In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jaslje, ker v prenočišču zanj ni bilo prostora. V istem kraju so pastirji prenočevali na prostem in čez noč stražili pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova slava jih je obsijala. Zelo so se prestrašili. Angel pa jim je rekel: »Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Kristus, Gospod. To vam bo v znamenje: našli boste dete, v plenice povito in položeno v jaslje.« In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.«

Premišljuje

Tukaj smo. Dosegli smo cilj našega adventnega potovanja: božič – praznik Jezusovega rojstva. Tako kot je angel pastirjem v tisti sveti noči oznanil veselo novico, tako kliče danes tudi nam: »Oznanjam vam veliko veselje. Rodil se vam je Odrešenik!«

Jezus je na svet prišel v največji revščini: rodil se je v štali med živalmi; ničesar ni prejel od sveta, toda prišel je svetu dati odrešenje. Čeprav je božič razlog veselja za vse kristjane, pa ne smemo pozabiti okoliščin, v katerih je bil Jezus rojen. Jezus nas uči, da je resnična veličina pogosto skrita v stvareh, katerim posvečamo malo pozornosti. Kdo izmed prebivalcev Betlehema je pričakoval tak čudež v eni normalni noči, taki kot nešteto drugih? Vsemogočni si obleče ponižnost in postane eden izmed nas. To je velika resnica, ki nam jo prinaša Dete Jezus.

Predlog dneva

Pojdi v domačo cerkev in ostani 15 minut v češčenju Deteta Jezusa v jaslicah.